GALÁPAGOS MEDIA PRESENTA

TROS

UN PARE. UN FILL. UNA FUGIDA.

ROGER CASAMAJOR PEP CRUZ AJUDANT DIRECCIÓ MÒNICA FARRÉS SO SERGIO RUEDA BELÉN LÓPEZ ALBERT ALEJANDRO CASTILLO VESTUARI ELENA BALLESTER
MAQUILLATGE I PERRUQUERIA IMMA CAPELL ART TERESA CABALLERO MÚSICA BERNAT VIVÀNCOS FOTOGRAFIA GINA FERRER MUNTATGE AINA CALLEJA GUIÓ MARTA GRAU NOVEL·LA RAFAEL VALLBONA
PRODUCCIÓ TVC CONXA OREA ORIOL SALA-PATAU PRODUCCIÓ NATIVIDAD ESCOBAR DIRECCIÓ PAU CALPE RUFAT

25 DE FEBRER ALS CINEMES

TROS

Una pel·lícula de **Pau Calpe Rufat**

Estrena a cinemes:

25 de febrer de 2022

Durada: 83 minuts

Amb:
Roger Casamajor, Pep Cruz,
Eduard Muntada i Ana Torguet Pena

Una coproducció de TV3 amb Galápagos Media i Cepa Audiovisual (Argentina), que compta amb la col·laboració de l'Institut Català de les Empreses Culturals (ICEC).

Distribució:
Alfa Pictures

Pel·lícula candidata als XIV Premis Gaudí

SINOPSI

Alcastrer, el Ponent. Un no lloc enmig del secà, quatre cases i un centenar d'ànimes. El Joan és un home vell i malcarat, amb l'aspror del camp. El seu fill Pepe ha tornat al poble en morir la mare, després d'intentar buscar-se la vida a Barcelona i haver-se-la complicat en temes de drogues.

Un dia, després de treballar al tros, Joan veu que algú ha trencat el cadenat del mas on hi guarda les eines i el gasoil. De nit, decideix sumar-se a la ronda nocturna de pagesos que vigila les terres per evitar robatoris... els sometents.

A la patrulla no els hi fa gens de gràcia que Joan els acompanyi. Des que la seva dona va morir, el vell ha perdut el cap. Moltes vegades parla sol i no hi està del tot. Però tots accepten en veure que Pepe acompanyarà el seu pare. I durant la ronda, Joan i Pepe topen amb un lladregot al tros.

EQUIP ARTÍSTIC

Pepe – **Roger Casamajor**
Joan – **Pep Cruz**
Cinta – **Anna Torguet**
Duard – **Eduard Muntada**
Eli – **Annabel Castán**
Gus – **Ramon Bonvehí**
Inspector Sánchez – **Ivan Caelles**
Rogelio – **Xavi Iglesias**
Riudella – **Paco Pujol**
Tonet – **Agustí Ricart**
Anastasi – **Miquel Miralbés**
Manolo – **Josep Palacio**
Begoña – **Belén Gallego**
Puri – **Montserrat Trepat**
Maria – **Teresa Serentill**
Ros – **Josep Llobera**
Lladregot – **Moha Boudiaf**
Rosita – **Montse Miralles**
Pepe Nen – **Roger Pons**

I la participació de:
Laura Vilà, Josep Alabat, Josep Antoni Pena, Albert Aragonès, Miquel Xavier Pérez, Montse Esteve, Dolors Vilaplana, Erena Esteve, Sílvia Porta, Josep Salas, Maite Salas, Encarna Arbonés, Pilar Ricart, Valentí Palou, Ferran Huguet, Anna Blasi, Joan Ramón Segura, Ramon Rius, Carlos Rius, Tonet, Ivan Vidal, Xavi Prunera, Ester Alabat, Ramon Preixens i Miquel Àngel Curto.

FITXA TÈCNICA

Direcció
Pau Calpe Rufat
Producció executiva **Galápagos (Pau Calpe Rufat, Nati Escobar Gutiérrez)**
Producció executiva **TVC (Conxa Orea, Oriol Sala-Patau)**
Basada en la novel·la de
Rafael Vallbona
Guió
Marta Grau
Fotografia
Gina Ferrer
Muntatge
Aina Calleja
Música
Bernat Vivancos
Veu
Núria Rial
Art
Teresa Caballero
Vestuari
Elena Ballester
Maquillatge i perruqueria
Imma Capell
So directe
Sergio Rueda
Disseny de so
Belén López Albert
Mescles
Alejandro Castillo

MEMÒRIA DE DIRECCIÓ

El gènere: un drama rural

"Tros" se situa avui en dia a la plana de Lleida, on des de fa anys ha ressorgit el moviment dels sometents: patrulles nocturnes de pagesos que, davant la manca de mitjans policials, ronden els masos per a protegir-los de furts i robatoris d'eines, gasoil, ferro...

"Tros" és una pel·lícula amb aparença de thriller. El relat està vertebrat entorn d'en Joan i el seu fill Pepe, que patrullen de nit amb els sometents i sorprenen un lladregot magrebí. Joan, que no està bé del cap, mata el lladre. I els persegueix la policia i els seus companys sometents. I ens preguntem, aconseguiran fugir?

Però "Tros" és un drama rural. Perquè l'èmfasi de "Tros" no està en la peripècia de la fugida. Fins i tot les poques seqüències d'acció tenen un component desmitificador, realista. L'èmfasi rau en el món i en els personatges.

El món és el de la pagesia d'avui en dia. El món contemporani i rural de les terres de Ponent. Un món en decadència, despoblat, envellit. Una Catalunya poc present al cinema.

D'altra banda, els personatges principals de la pel·lícula, en Joan i en Pepe no són qui semblen. A través de flashbacks veiem que Joan, aquest pagès vell i malcarat interpretat per Pep Cruz, no sempre ha sigut tan dur. I veiem con el Pepe interpretat per Roger Casamajor, el fill que s'ha esguerrat la vida a Barcelona i que sembla no ambicionar res, sí va tenir un projecte de vida il·lusionant. Ens movem amb un personatges no en blanc i negre, sinó amb tonalitats grises.

A la recerca de l'autenticitat

"Tros" ha sigut rodada a les comarques del Segrià. Principalment als pobles d'Alcanó i de Sarroca de Lleida, que s'han bolcat a que la pel·lícula sortís endavant.

A "Tros" sentim el català occidental. Un català viu.

Quan estàvem localitzant la pel·lícula, vam ser conscients que seria difícil trobar actors professionals que fossin creïbles com a pagesos. Pel parlar, pel físic, per la manera de ser. Per això vam apostar per actors no professionals.

De fet no vam rodar una pel·lícula sinó dues.

Una pel·lícula era la d'en Roger Casamajor i el Pep Cruz. Una pel·lícula guionitzada, rodada ràpidament i amb poques preses per a acabar d'afinar el to.

L'altra és una pel·lícula on els pagesos de veritat només sabien de què anava la història, no havien llegit el guió, i reaccionaven a la situació que els hi plantejàvem. Una pel·lícula que s'anava escrivint sobre la marxa.

El tema

Un primer tema immediat és el plantejament de si és vàlid o no fer justícia pel seu compte. Què fer quan et roben una i altra vegada i la policia no té mitjans per a evitar-ho? Tal com planteja el Joan: "Què hem de fer? Deixar que nos ho prenguin tot?"

Alguns veuen els sometents com una bona solució davant la manca de recursos policials; altres com una perillosa intrusió.

És un debat sense fi perquè l'extensió de les terres a Lleida és tan gran, les nits d'hivern tan llargues, que els pagesos sempre trobaran insuficients els recursos policials i insuficients les penes.

Però el tema central de "Tros" és la incapacitat de saber estimar. En no conèixer els altres, no els sabem comprendre ni estimar. Per exemple, a Joan no li agrada el que és nou. Li agraden els costums, la terra que ens lliga...Creu que sap millor que el seu fill Pepe què li convé. Joan no sap que el seu fill Pepe va marxar a Barcelona per culpa seva i que la ciutat l'ha rebutjat. Per això el menysprea, el considera un gandul i un aprofitat, algú que va marxar del tros per a tenir una vida fàcil.

Pepe no sap que Joan és sensible i capaç d'estimar. Per això Pepe creu que el seu pare és un tipus inflexible, sense sentiments, un egoista, un cacic que només s'estima a sí mateix. A Pepe li agradaria poder fugir del poble. És just que els pares vulguin decidir el futur dels seus fills?

Els personatges no es coneixen bé, i per tant no saben estimar-se. I no aixequen el cap, i no se'n adonen que el seu món s'acaba, desapareix.

LA NOVEL·LA I L'AUTOR: RAFAEL VALLBONA

A *Tros*, Rafael Vallbona (Pagès editors) ens proposa el repte de deixar-nos emportar per una novel·la negra que trenca els esquemes del gènere. El text, que ha estat reconegut amb el XXVè Premi Ferran Canyameres de Novel.la 2016, es troba a mig camí entre Cormac McCarthy, A sang freda i els westerns de John Ford. En paraules de l'autor: "La trama, les descripcions de l'espai i el temps (una sola nit que acaba essent tota una vida) situen els personatges enfront de la seva pròpia condició humana. I aquesta és innoble i grisa com tota condició humana".

Rafael Vallbona parla de *Tros:*

- *Tros* defuig dels paràmetres formals de la novel·la negra: "No segueix el patró habitual de: s'ha comès un crim, algú l'investiga, es busca el mòbil i, a partir d'aquí, es troba el criminal. En aquest relat els polis no són ni bons ni dolents (arreu hi ha de tot), i hi ha criminals que ho són a la força.
- Sobre l'ambient tèrbol de la novel·la: "Perquè, ho sento molt, però la vida és així, com diu el poeta. Els finals feliços i els personatges amables els deixo per als contes de fades o per a les moltes banalitats que enfarfeguen tants relats literaris d'avui en dia".
- Té el camp més misteris que la ciutat per a un escriptor de novel·la negra? "Els misteris són allà on és l'ésser humà. Vaig situar la novel·la en aquest espai perquè, considero, és molt adient al relat: la boira, l'espai ampli i poc habitat, la terra erma i esca i el territori fronterer són elements que travessen la personalitat dels personatges i la pròpia trama del relat".

BSO

Bernat Vivancos, compositor de la BSO de "Tros" és professor de Composició i Orquestació a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC). Considerat un dels compositors de música sacra més brillants d'Europa, va ser el primer seglar en dirigir l'Escolania de Montserrat.

La veu solista del tema central de "Tros" està interpretat per Núria Rial, soprano manresana especialitzada en música del Renaixement i del Barroc.

PREMSA

AGÈNCIA TRAFALGAR

Núria Costa | 696179881 | nuria@trafalgar.cat

Ana Sánchez | 638014545 | ana@trafalgar.cat

DISTRIBUCIÓ

ALFA PICTURES

info@alfapictures.com

T. 93 200 68 59

MATERIALS